

شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۴ • ۱۶ صفحه • ۲۰ هزار تومان • سال چهارم • شماره ۹۳۲
www.shahroozonline.ir

از شنبه کتاب می خوانم
یادداشتی از اسماعیل امینی
به مناسبت آغاز هفته کتاب و کتابخوانی

مرزهای داغ شرق
پیامدهای شکست مذاکرات طالبان و پاکستان
باتحلیل هایی از: محمدحسین بنی اسدی و شهاب شهسوار

پدیداری به نام خانه اندیشمندان
یادداشتی از علیرضا غریب دوست
دبیر انجمن حقوق شناسی

جدایی نخبگان از فرهنگستان

بررسی عملکرد فرهنگستان هنر در دوره مدیریت جدید در گفت و گو با کارکنان

سرمقاله

بدتر از خشکسالی

مدت هاست که باران نباریده و دچار خشکسالی شده ایم، اکنون که هواشناسی پیش بینی بارش های ولو محدود را نموده، عده ای نیز به یاد خواندن نماز باران افتاده اند. ولی بدتر از خشکسالی آب و هوایی، خشکسالی سیاسی است که رفتار مزبور هم ناشی از این خشکسالی است. در واقع، اگر سیاست بر مدار نشاط و طراوت و عقلانیت بگردد؛ خشکسالی واقعی زندگی را مشکل می کند، ولی موجب خطرات جبران ناپذیر نخواهد شد و برعکس، اگر خشکسالی سیاسی باشد، از ترسالی آب و هوایی نیز به نحو مناسب استفاده نخواهیم کرد. جامعه ما دچار خشکسالی سیاسی شده است. از آسمان سیاست ایران هیچ گزاره، ایده، اندیشه و ذهنیت قابل ارزش و احترامی نمی بارد. زمین سیاست سترون است. یا سخنان پوچ و مهممل است یا سخنان تند و فحاشی و تحقیر و... فرقی هم نمی کند در کدام طرف باشند. ←

گزارش دولت ۱۰-۱۱

اصل پایداری انرژی

انتقاد کارشناسان از انتصاب معاون رئیس جمهور در حوزه بهینه سازی و مدیریت راهبردی انرژی

گزارش سیاست ۴-۵

بررسی اظهارات رئیس دولت اصلاحات درباره شرایط کشور پس از جنگ ۱۲ روزه

خاتمی: انتظارات برآورده نشد

در انتظار باران

پیش بینی هواشناسی از ورود سامانه جدید بارشی حکایت دارد
دیروز نیز برخی ائمه جمعه از عوامل ماوراء طبیعی خشکسالی ها گفتند

رخداد روز ۲۰۳

عبدالکریم بسروش دعا را بر سه قسم می داند: ستایش، نیایش و خواهر. بر این سیاق نیکوتر آن است که دعا بیشتر برای ستایش و نیایش خداوند باشد تا خواهر و طلب ولی چنان که اشاره شد امام سجاده هم به ستایش و نیایش بسنده نمی کرده و برای باران دست به دعا بر می داشته اگر چه توأم با ستایش و نیایش بوده است. فارغ از این بحث اما نکته دیگری مد نظر است و آن همانا اشارتی است که در آغاز آمد. در گرما گرم سخنانی که دلیل کم بارشی و خشکسالی را بی حجابی زنان یا گناه و کفران نعمت می دانست و بیشتر از بعضی تربیون ها بیان شده آیت الله جوادی آملی بحث دیگری را پیش کشیده و گفته است: «گاهی مشکلات فرهنگی و قصور اجتماعی و گناه، زمینه رحمت را سلب می کند. در روایتی در کتاب وسایل روایتی از امام صادق آمده اگر چند گناه رسمی شد چند بلا هم نازل خواهد شد: اینکه دستگاه قضا آلوده و اهل رومی و زیر میزی و شهادت دروغ و کتمان شهادت باشد. ←

باران و زنان یا احقاق حق و اقامه عدل؟

درباره سخنان اخیر آیت الله جوادی آملی

فراوانی و انبوهش وسیع و باریدنش بسیار تند و آمدنش سریع و زود باشد. تا به آن باران، هر چه از زمین و گیاه مرده است، زنده کنی؛ و به سبب آن از دست رفته ها را بازگردانی؛ و آنچه از دل زمین آمدنی است، بیرون آری و از برکت آن باران، روزی ها را وسعت بخشی؛ از ابری انباشته، لذت بخش، گوارا، فراگیر و غزان که بارانش اندک نباشد و برقش نفیرید...» دکتر

نگاه هم میهن

راه باران سیراب کن و رحمت را به باران پُر آب و فراوان بر ما گسترش بخش؛ از ابری که برای گیاه زیبای زمینت در تمام ناحیه ها و اطراف سوق داده شده و بر بندگان با به بار آمدن و رسیدن میوه منت گذار و سرزمین های مردهات را با شکفتن شکوفه ها زنده کن و فرشتگان بزرگوار نویسندهات را با فرستادن بارانی سودمند و پیوسته، از جانب خودت گواه گیر؛ بارانی که

مهرداد خدیر / معاون سردبیر: با این آرزو که هنگام انتشار این متن نمی از باران حال و هوار تغییر داده و پیش بینی های هواشناسی محقق شده باشد، می توان به مقایسه سخنان آیت الله جوادی آملی با برخی از هم لباسان درباره رابطه باران و گناهان پرداخت. دیدگاهها البته متفاوت و متنوع است. از کسانی که معتقدند بارش باران تابع مقررات طبیعی و نظامی است که نباید تغییر و تبدیل آنها را از خداوند مطالبه کرد و به جای آن یا هر وضعیت باید کنار آمد چرا که به تعبیر خواج: خون خوری گر طلب روزی ننهاده کنی. در مقابل اما این باور وجود دارد که اهمیت و نقش باران در تمام شئون زندگی ما چنان است که طلب آن به منزله خواست روزی ننهاده (روزی مقرر نشده و بیش از سهم و قسمت) نیست بلکه به مثابه مطالبه ضروری ترین لوازم حیات و زندگی است. توصیه کنندگان اما به دعای ۱۹ صحیفه سجاده استناد می کنند که تاج البکایین وزین العابدین با زیباترین توصیفات بیان می کند: «خدایا! ما